

hænger for øvrigt sammen med den Dom, som det ærede Medlem fældede over vor Stilling i denne Sag og, kan man godt sige, vor politiske Stilling i det hele.

Dermed skal jeg foreløbig, maaske for stedse, forlade det ærede Medlem for Ringsted og gaa over til at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Det ærede Medlem sagde i Gaar, at det foreliggende Lovforslag kun var et Stykke af en Lønningsreform. Ja, det er i formel Henseende rigtigt nok, maaske ogsaa reelt, men det er ikke noget Særkende for disse Forslag fremfor adskillige Lønningslove fra foregaaende Samlinger. Det er kun et Stykke af en Lønningsreform, for saa vidt de kun angaa Lønningsforhøjelse for visse Klasser indenfor Officersstanden. Men det tilsvarende gælder tidligere Lønningslove. Maa jeg henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at paa den ny Lønningslov for Postvæsenet blev der ikke foretaget nogen Forhøjelse af Lønsatserne for første og anden Lønningsklasse. Ganske vist ere de opførte paa den samlede Lønningsreform, men det er jo kun en Formalitet, at man saaledes medtager visse Lønningsklasser i Loven, men ingen Lønforhøjelse giver dem. Paa den Maade kunde vi ogsaa her have medtaget Kaptajner, Oberstløjtnanter og Oberster og ladet dem staa paa samme Lønsats som nu. At det ikke er sket, er efter min Mening rigtigt nok. Baade Postvæsenets Lønningslov og de her foreliggende faa i Realiteten en Lighed derved, at man for dem begge kun giver Forhøjelse til de Klasser, hvor man mener, den er nødvendig. Det samme er Tilfældet med Telegrafvæsenets Lønningslov, hvori der ikke foretoges nogen Lønforhøjelse for Telegrafdirektøren. I Toldvæsenets Lønningslov gjorde det samme sig gældende, idet 1ste Lønningsklasse, deriblandt 3 Overtoldinspektører, ingen Forhøjelse fik. Kun fik Overtoldinspektøren i København sin hidtilværende Embedsbolig ombyttet med en Huslejegodtgørelse af 2,000 Kr.; for de andre i samme Klasse blev Forholdet uforandret. Man kan altsaa godt i formel Henseende kalde det her foreliggende en stykkevis Lønningsreform, men med samme Ret kunde man ogsaa kalde de tidligere Lønningslove saaledes, for saa vidt der ogsaa der var adskillige Klasser, som ganske vist formelt optoges paa Lovene, men hvis Lønning forblev uforandret ud fra den Erkendelse, at en Forhøjelse af den var uønsket.

Det ærede Medlem for Assens kom

saa ind paa Forsvarskommissionen, og det finder jeg for saa vidt i sin Orden, som han selv er Medlem af denne Kommission. Spørgsmaalet om Forudsætningerne for dens Nedsættelse skal jeg ikke fordybe mig i, det vilde væsentligt kun være Gentagelse af tidligere Ytringer, men det ærede Medlem kom ind paa Spørgsmaalet om status quo og sagde meget rigtigt og forstandigt, at det var en Forudsætning, at status quo „saa vidt muligt“ skulde opretholdes. Det ærede Medlem var saa fornuftig at sige „saa vidt muligt“. Jeg komplimenterer ham for den Statsmandsklogt, han udviste ved netop at medtage de Ord, thi de ere en passende Illustration til Forholdene, som de ere. Selvfølgelig maa de Ord „saa vidt muligt“ med for at have den nødvendige Elasticitet, idet man ikke kan forlange, at en Regering og Rigsdag i den Grad skulde binde sig til bestemte Budgetters Størrelse med Kroner og Øre. Forholdet er netop, som af det ærede Medlem meget rigtigt betegnet, at man selvfølgelig saa vidt muligt søger at holde Udgifterne nede paa deres nuværende Højde, men Ordene „saa vidt muligt“ maa med for at kendetegne Forholdet, som det virkelig er. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han netop har brugt det rette Udtryk; og jeg komplimenterer ham, som sagt, for den store Statsmandsklogt, han ved denne Lejlighed har vist sig at sidde inde med, noget, jeg for Resten aldrig har tvivlet om.

Videre kom det ærede Medlem ind paa Spørgsmaalet om Forsvarskommissionen og udtalte, at vi her sikkert kom til at gribe forstyrrende ind i Forsvarskommissionens Arbejde. Jeg kunde her ønske at omtale, hvad jeg mener er Forudsætningen for Forsvarskommissionens Nedsættelse, og hvad Forsvarskommissionen efter min Mening skulde beskæftige sig med. Jeg har med Hensyn til Rækkevidden af de Spørgsmaal, Forsvarskommissionen skulde beskæftige sig med, altid opfattet Forholdet saaledes, at den selvfølgelig ogsaa skulde beskæftige sig med Lønningsspørgsmaalet. Det staar egentlig ikke i Loven, men der nævnes noget om Udgifter, og det hænger i høj Grad sammen med Spørgsmaalet om Størrelsen af de Lønninger, de militære Embedsmænd — og for Resten ogsaa de menige — til enhver Tid skulle have. Men jeg har nærmest tænkt mig Forholdet ordnet saaledes, at Kommissionen ved sine økonomiske Overvejelser holdt sig til de Lønningssatser, som forelaa i de militære Lønnings-